Warszawa, dnia 11 lipca 2019 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Komisja Sprawiedliwości
i Praw Człowieka
***
Podkomisja nadzwyczajna do
rozpatrzenia rządowego projektu
ustawy o zmianie ustawy –
Prawo upadłościowe oraz
niektórych innych ustaw
(druk nr 3480)

S P R A W O Z D A N I E
P O D K O M I S J I N A D Z W Y C Z A J N E J

Podkomisja Nadzwyczajna, po rozpatrzeniu rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3480), na posiedzeniach w dniach 4 i 11 lipca 2019 r. – przedstawia sprawozdanie o tym projekcie ustawy.

Przewodniczący Podkomisji

/-/ Kamil Bortniczuk

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498 i 912) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:
   a) uchyla się ust. 1a,
   b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

      „2. Postępowanie uregulowane ustawą wobec osób fizycznych należy prowadzić również tak, aby umożliwić umorzenie zobowiązań upadłego niewykonanych w postępowaniu upadłościowym.”;

2) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

   „Art. 24a. Do wniosku o ogłoszenie upadłości załącza się jeden dodatkowy odpis wraz z odpisami załączników.”;

3) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

   „1. Sąd może zabezpieczyć majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego. Do tymczasowego nadzorcy sądowego przepisy art. 157, art. 157a, art. 159–161, art. 166 ust. 6, art. 167 ust. 2, art. 167a, art. 167b, art. 170–172 i art. 178 stosuje się odpowiednio.”;

4) art. 43 otrzymuje brzmienie:

   „Art. 43. Zabezpieczenia zastosowane przez sąd upadają z dniem ogłoszenia upadłości albo uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu lub oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku. O upadku zabezpieczenia w postaci ustanowienia tymczasowego nadzorcy sądowego albo zarządu przymusowego obwieszcza się.”;

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz ustawę z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

5) w art. 51 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi, na wskazany adres, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze;”,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) określa, czy funkcję sędziego-komisarza oraz zastępcy sędziego-komisarza będzie pełnił sędzia czy referendarz sądowy, oraz wyznacza syndyka;”;

6) w art. 56a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu o ogłoszenie upadłości uczestnik postępowania może złożyć wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży przedsiębiorstwa dłużnika lub jego zorganizowanej części lub składników majątkowych stanowiących znaczną część przedsiębiorstwa na rzecz nabywcy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży wnioskodawca załącza dowód wpłaty przez nabywcę, na rachunek depozytowy sądu właściwego do rozpoznania wniosku, wadium w wysokości jednej dziesiątej oferowanej ceny. W razie niezałączenia do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży dowodu wpłaty wadium wniosek ten pozostawia się bez rozpoznania.

2b. Do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży wnioskodawca załącza listę znanych mu zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na majątku, którego dotyczy ten wniosek, z podaniem adresów tych wierzycieli. Do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży wnioskodawca załącza również odpisy tego wniosku wraz z załącznikami dla wierzycieli zabezpieczonych na majątku, którego dotyczy ten wniosek.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży może dotyczyć więcej niż jednego nabywcy.”;

7) po art. 56a dodaje się art. 56aa i art. 56ab w brzmieniu:

„Art. 56aa. 1. W przypadku złożenia wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży sąd ustanawia tymczasowego nadzorcę sądowego albo zarządcę przymusowego.

2. Tymczasowy nadzorca sądowy albo zarządca przymusowy składa, w wyznaczonym terminie, sprawozdanie obejmujące w szczególności informacje na temat stanu finansowego dłużnika, rodzaju i wartości jego majątku oraz przewidywanych kosztów postępowania upadłościowego oraz innych zobowiązań masy upadłości, które należałoby ponieść przy likwidacji na zasadach ogólnych, a także inne informacje istotne dla rozpoznania wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży.

Art. 56ab. O złożeniu wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży obwieszcza się.”;

8) w art. 56c:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Sąd uwzględnia wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży, jeżeli cena jest wyższa niż kwota możliwa do uzyskania w postępowaniu upadłościowym przy likwidacji na zasadach ogólnych, pomniejszona o koszty postępowania oraz inne zobowiązania masy upadłości, które należałoby ponieść przy likwidacji w takim trybie.

2. Sąd może uwzględnić wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży, jeżeli cena jest zbliżona do kwoty możliwej do uzyskania w postępowaniu upadłościowym przy likwidacji na zasadach ogólnych, pomniejszonej o koszty postępowania oraz inne zobowiązania masy upadłości, które należałoby ponieść przy likwidacji w takim trybie, jeżeli przemawia za tym ważny interes publiczny lub możliwość zachowania przedsiębiorstwa dłużnika.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sąd rozpoznaje wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży nie wcześniej niż trzydzieści dni od dnia obwieszczenia o złożeniu tego wniosku oraz nie wcześniej niż czternaście dni od dnia doręczenia wierzycielom zabezpieczonym na majątku, którego dotyczy ten wniosek,

odpisów tego wniosku wraz z załącznikami oraz zobowiązaniem do zajęcia stanowiska w wyznaczonym terminie.”;

9) po art. 56c dodaje się art. 56ca w brzmieniu:

„Art. 56ca. 1. W razie złożenia co najmniej dwóch wniosków o zatwierdzenie warunków sprzedaży przeprowadza się aukcję pomiędzy nabywcami w celu wyboru najkorzystniejszych warunków sprzedaży. Do aukcji stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego, z tym że:

1) warunki aukcji zatwierdza sąd w składzie jednoosobowym;
2) o aukcji należy zawiadomić wnioskodawców co najmniej dwa tygodnie przed terminem posiedzenia wyznaczonego w celu jej przeprowadzenia;
3) aukcję przeprowadza się na posiedzeniu jawnym;
4) aukcję prowadzi tymczasowy nadzorca sądowy albo zarządca przymusowy pod nadzorem sądu w składzie jednoosobowym;
5) wyboru najkorzystniejszej oferty dokonuje tymczasowy nadzorca sądowy albo zarządca przymusowy, który przedstawia wybraną ofertę w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 56aa ust. 2.

2. W razie złożenia kolejnego wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży przepisu art. 56ab nie stosuje się.”;

10) w art. 56d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na postanowienie oddalające wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży zażalenie przysługuje dłużnikowi oraz wnioskodawcy składającemu wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży, a na postanowienie uwzględniające ten wniosek – dłużnikowi oraz każdemu z wierzycieli. Zażalenie można wnieść w terminie dwóch tygodni od dnia obwieszczenia w Rejestrze.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wadium wpłacone przez nabywcę wskazanego we wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, który nie został uwzględniony, zwraca się w terminie czternastu dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości i zatwierdzeniu warunków sprzedaży na rachunek wskazany przez nabywcę, chyba że nabywca wcześniej złożył wniosek o zwrot wadium. Zwrot wadium na wniosek

nabywcy skutkuje pozostawieniem bez rozpoznania wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży na rzecz tego nabywcy. Wadium wpłacone przez nabywcę wskazanego we wniosku, który został uwzględniony, zalicza się na poczet ceny i niezwłocznie przekazuje z rachunku depozytowego sądu do masy upadłości.

4. Wadium wpłacone przez nabywcę zwraca się również z dniem uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości i oddaleniu wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży, uprawomocnienia się zarządzenia o zwrocie wniosku albo postanowienia o odrzuceniu wniosku albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży.”;

11) w art. 56e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Syndyk zawiera umowę sprzedaży na warunkach określonych w postanowieniu sądu o zatwierdzeniu warunków sprzedaży nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia stwierdzenia prawomocności tego postanowienia, chyba że zaakceptowane przez sąd warunki umowy przewidywały inny termin. O stwierdzeniu prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu warunków sprzedaży zawiadamia się syndyka, przy zastosowaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli do zawarcia umowy sprzedaży nie dojdzie z winy nabywcy, syndyk zachowuje wadium.”;

12) w art. 56f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży był dołączony dowód wpłaty pełnej ceny na rachunek depozytowy sądu, wydanie przedmiotu sprzedaży nabywcy następuje niezwłocznie po wydaniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku wpłaty pełnej ceny na rachunek depozytowy sądu w toku postępowania w

przedmiocie ogłoszenia upadłości lub po wydaniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydanie przedmiotu sprzedaży nabywcy następuje do rąk nabywcy, przy udziale syndyka. Przepis art. 174 stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uchylając postanowienie o zatwierdzeniu warunków sprzedaży, sąd zobowiązuje nabywcę do zwrotu przedmiotu sprzedaży do rąk syndyka lub dłużnika. Postanowienie jest tytułem egzekucyjnym przeciwko nabywcy.”;

13) art. 56h otrzymuje brzmienie:

„Art. 56h. W terminie przewidzianym na zawarcie umowy sprzedaży syndyk lub nabywca może złożyć wniosek do sądu o uchylenie lub zmianę postanowienia o zatwierdzeniu warunków sprzedaży, jeżeli po wydaniu tego postanowienia zmieniły się lub zostały ujawnione okoliczności mające istotny wpływ na wartość składnika majątku będącego przedmiotem sprzedaży. Na postanowienie uwzględniające ten wniosek zażalenie przysługuje również syndykowi oraz nabywcy. Przepisy art. 56a–56g stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 63 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku ogłoszenia upadłości osoby fizycznej, na której utrzymaniu nie pozostają inne osoby, do masy upadłości nie wchodzi także część dochodu upadłego, która łącznie z dochodami wyłączonymi z masy upadłości na podstawie ust. 1 odpowiada kwocie stanowiącej 150% kwoty określonej w art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.[2)]).

1b. W przypadku ogłoszenia upadłości osoby fizycznej, na której utrzymaniu pozostają inne osoby, do masy upadłości nie wchodzi także część dochodu upadłego, która łącznie z dochodami wyłączonymi z masy upadłości na podstawie ust. 1 odpowiada iloczynowi liczby osób pozostających na

---

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1693, 2192, 2245, 2354 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 271, 730 i 752.

utrzymaniu upadłego oraz upadłego i 150% kwoty określonej w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

1c. Sędzia-komisarz na wniosek upadłego lub syndyka może w inny sposób określić część dochodu upadłego, która nie wchodzi do masy upadłości zgodnie z ust. 1a lub 1b, biorąc pod uwagę szczególne potrzeby upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu, w tym ich stan zdrowia, potrzeby mieszkaniowe oraz możliwości ich zaspokojenia. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie upadłemu i wierzycielom.

1d. Część dochodu upadłego, która nie wchodzi do masy upadłości zgodnie z ust. 1a–1c, nie podlega egzekucji.”;

15) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Wątpliwości co do tego, które z przedmiotów należących do upadłego wchodzą w skład masy upadłości, rozstrzyga sędzia-komisarz na wniosek syndyka, upadłego lub wierzyciela. Na postanowienie sędziego-komisarza zażalenie przysługuje wnioskodawcy, upadłemu i wierzycielom.”;

16) w art. 125 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy rozdzielność majątkowa powstała z mocy prawa w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w wyniku rozwodu, separacji albo ubezwłasnowolnienia jednego z małżonków, chyba że pozew lub wniosek w sprawie został złożony co najmniej dwa lata przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Rozwiedziony małżonek upadłego albo małżonek upadłego może w drodze powództwa lub zarzutu żądać uznania rozdzielności majątkowej za skuteczną w stosunku do masy upadłości, jeżeli w chwili powstania rozdzielności majątkowej nie wiedział o istnieniu podstawy do ogłoszenia upadłości, a powstanie rozdzielności majątkowej nie doprowadziło do pokrzywdzenia wierzycieli. Powództwo wnosi się do sądu upadłościowego. Sąd może zabezpieczyć powództwo przez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania mienia, które stanowiło majątek wspólny małżonków.”;

17) w art. 144 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Syndyk może żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.”;

18) w art. 150 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sędzia-komisarz ani jego zastępca nie może wchodzić w skład sądu, który orzeka w przedmiocie wynagrodzenia lub odwołania syndyka oraz wyłączenia z masy upadłości.”;

19) w art. 151:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Funkcję sędziego-komisarza może pełnić referendarz sądowy.

1b. Jeżeli funkcję sędziego-komisarza pełni referendarz sądowy, czynności wskazane w art. 57 ust. 3 i 4, art. 58 ust. 1–3, art. 63a, art. 73 ust. 2, art. 259 ust. 1 i 1a, art. 315 i art. 350 ust. 1 i 2 wykonuje jako sędzia-komisarz wyznaczony sędzia, do którego przepisy o czynnościach sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.

1c. Na czynności referendarza sądowego pełniącego funkcję sędziego-komisarza przysługuje skarga w przypadkach, w których na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie. Wniesienie skargi nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie referendarza sądowego. Sąd rozpoznaje skargę w składzie jednego sędziego, jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu. Rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, również po ogłoszeniu upadłości, sąd może wskazać, że czynności sędziego-komisarza może wykonywać więcej niż jeden zastępca sędziego-komisarza. Przepis art. 51 ust. 1 pkt 6 stosuje się.”,

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W czasie trwania przemijającej przeszkody do wykonywania czynności przez sędziego-komisarza i jego zastępcę czynności sędziego-komisarza wykonuje jako sędzia-komisarz wyznaczony sędzia, do którego przepisy o czynnościach sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli do wykonania określonej czynności właściwy jest sędzia-komisarz, a czynność ta ma być wykonana po dniu zakończenia

postępowania albo uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania, właściwy do jej wykonania jest sąd w składzie jednoosobowym.”;

20) w art. 155 uchyla się ust. 2;

21) w art. 176:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Syndyk niezwłocznie zawiadamia o upadłości tych wierzycieli, których adresy są znane na podstawie ksiąg upadłego, a także komorników prowadzących postępowania egzekucyjne przeciwko upadłemu oraz małżonka dłużnika.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W zawiadomieniu skierowanym do wierzycieli syndyk poucza ich o treści art. 54a, art. 235–237 i art. 239–241, wskazuje sąd, do którego można zaskarżyć postanowienie o ogłoszeniu upadłości zgodnie z art. 54a ust. 1, imię i nazwisko albo nazwę syndyka, adres, na który należy dokonać zgłoszenia wierzytelności, termin, w którym należy dokonać tego zgłoszenia, albo sposób obliczenia tego terminu oraz podaje numer rachunku bankowego, na który należy wpłacić zryczałtowane koszty, o których mowa w art. 235 ust. 1.

1b. W zawiadomieniu skierowanym do małżonka dłużnika syndyk poucza go o treści art. 124–126.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Syndyk zawiadamia placówki pocztowe w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188) o ogłoszeniu upadłości. Placówki te doręczają syndykowi adresowane do upadłego przesyłki pocztowe. Syndyk, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania przesyłki, zawiadamia upadłego o otrzymaniu przesyłek pocztowych, które nie dotyczą masy upadłości lub których zatrzymanie nie jest potrzebne ze względu na zawarte w nich wiadomości, oraz umożliwia upadłemu odebranie tych przesyłek. Doręczenie przesyłki pocztowej dla upadłego uważa się za dokonane z upływem trzydziestu dni od dnia doręczenia przesyłki pocztowej syndykowi.”;

22) w art. 178 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–5 w brzmieniu:

„2. Syndyk składa wniosek o poszukiwanie majątku upadłego przez komornika z ograniczeniem do poszukiwania w bazach danych, do których komornik ma dostęp. Przepisów art. 801 i art. 801^1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

3. Do pism kierowanych do syndyka stosuje się odpowiednio przepis art. 165 Kodeksu postępowania cywilnego.

4. Do doręczeń dokonywanych przez syndyka stosuje się odpowiednio przepisy art. 131–142 Kodeksu postępowania cywilnego.

5. Po obwieszczeniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości banki, w których upadły ma rachunki bankowe, sejfy lub skrytki, są obowiązane zawiadomić o tym syndyka.”;

23) po art. 228 dodaje się art. 228a w brzmieniu:

„Art. 228a. 1. Syndyk zakłada i prowadzi akta do zgłoszeń wierzytelności.

2. Akta, o których mowa w ust. 1, mogą być także prowadzone i przechowywane w postaci elektronicznej.

3. Syndyk zapewnia uczestnikom postępowania dostęp do akt w swoim biurze oraz, jeśli akta są prowadzone w postaci elektronicznej, także z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

4. Po prawomocnym zakończeniu postępowania akta sprawy prowadzone przez syndyka są przekazywane do sądu upadłościowego, który wydał postanowienie kończące postępowanie, i dołączane do akt sprawy.

5. W przypadku odwołania lub zmiany syndyka oraz wygaśnięcia funkcji syndyka, akta sprawy są przejmowane przez nowo wyznaczonego syndyka.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”;

24) w art. 230 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kosztów postępowania zalicza się wydatki bezpośrednio związane z ustaleniem, zabezpieczeniem, zarządem i likwidacją masy upadłości oraz ustaleniem wierzytelności, w szczególności wynagrodzenie syndyka oraz jego

zastępcy, wynagrodzenie osób zatrudnionych przez syndyka oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia tych osób, wynagrodzenie i wydatki członków rady wierzycieli, wydatki związane ze zgromadzeniem wierzycieli, koszty archiwizacji dokumentów, korespondencji, ogłoszeń, eksploatacji koniecznych pomieszczeń, podatki i inne daniny publiczne związane z likwidacją masy upadłości.”;

25) art. 235 otrzymuje brzmienie:

„Art. 235. 1. Wierzyciel, który zgłosił wierzytelność po upływie terminu, ponosi zryczałtowane koszty postępowania upadłościowego wynikłe ze zgłoszenia wierzytelności po upływie terminu wyznaczonego do zgłaszania wierzytelności, nawet jeżeli opóźnienie powstało bez jego winy, w wysokości stanowiącej równowartość 15% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, chyba że zgłoszenie wierzytelności po upływie terminu jest wynikiem dokonania przez syndyka korekty deklaracji lub innego tego typu dokumentu obejmującego rozliczenie.

2. Syndyk zobowiązuje wierzyciela do wpłaty zryczałtowanych kosztów, o których mowa w ust. 1, na rachunek wskazany przez syndyka w wyznaczonym terminie.”;

26) w art. 236 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić syndykowi swoją wierzytelność.”;

27) po art. 239 dodaje się art. 239a w brzmieniu:

„Art. 239a. Zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg terminu przedawnienia. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie ono na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o zakończeniu albo umorzeniu postępowania upadłościowego.”;

28) w art. 240 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) numer rachunku bankowego wierzyciela, jeżeli wierzyciel posiada taki rachunek.”;

29) art. 241 otrzymuje brzmienie:

„Art. 241. Jeżeli zgłoszenie wierzytelności nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego lub wymaganiom określonym w art. 239 i art. 240 lub wierzyciel w terminie wyznaczonym przez syndyka nie wpłacił zryczałtowanych kosztów, o których mowa w art. 235 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego.”;

30) po art. 242 dodaje się art. 242a w brzmieniu:

„Art. 242a. 1. Zarządzenie syndyka o zwrocie zgłoszenia wierzytelności wymaga uzasadnienia.

2. Na zarządzenie syndyka o zwrocie zgłoszenia wierzytelności wierzycielowi przysługuje skarga do sędziego-komisarza. Syndyk poucza wierzyciela występującego w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej o terminie i sposobie wniesienia skargi.

3. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zwrócone zgłoszenie wierzytelności.

4. Skargę wnosi się w terminie tygodniowym od dnia doręczenia zarządzenia syndyka o zwrocie zgłoszenia wierzytelności wraz z uzasadnieniem.

5. Skargę wnosi się do syndyka. Syndyk w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi przekazuje sędziemu-komisarzowi skargę wraz ze zgłoszeniem wierzytelności oraz z odpisem zarządzenia o zwrocie zgłoszenia wierzytelności, chyba że skargę w całości uwzględnia. O uwzględnieniu skargi syndyk zawiadamia skarżącego.

6. Sędzia-komisarz rozpoznaje skargę w terminie tygodniowym od dnia jej wpływu do sędziego-komisarza, a gdy skarga zawiera braki formalne, które podlegają uzupełnieniu lub jeżeli od skargi nie uiszczono należnej opłaty, w terminie tygodniowym od dnia jej uzupełnienia lub opłacenia.

7. Sędzia-komisarz odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanego terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której

braków nie uzupełniono w terminie lub od której nie uiszczono należnej opłaty. Na postanowienie sędziego-komisarza o odrzuceniu skargi służy zażalenie.”;

31) w art. 256 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W tym samym terminie sprzeciw przysługuje upadłemu, o ile lista wierzytelności nie jest zgodna z jego wnioskami lub oświadczeniami. Jeżeli upadły nie składał oświadczeń, mimo iż był do tego wezwany, może zgłosić sprzeciw tylko wtedy, gdy wykaże, że nie złożył oświadczeń z przyczyn od niego niezależnych.”;

32) w art. 258a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sędzia-komisarz doręcza odpis sprzeciwu syndykowi oraz odpowiednio upadłemu i wierzycielowi, którego wierzytelności sprzeciw dotyczy, wyznaczając termin wniesienia odpowiedzi na sprzeciw nie krótszy niż tydzień. Syndyk, wraz z odpowiedzią na sprzeciw, przekazuje sędziemu-komisarzowi zgłoszenie wierzytelności oraz dokumenty złożone przez wierzyciela, o których mowa w art. 243 ust. 2.”;

33) art. 315 otrzymuje brzmienie:

„Art. 315. Sędzia-komisarz może wyłączyć określone składniki majątku z masy upadłości, w tym nieruchomość lub jej ułamkową część, jeżeli nie można ich zbyć z zachowaniem przepisów ustawy, a dalsze pozostawanie tych składników majątku w masie upadłości będzie niekorzystne dla wierzycieli z uwagi na obciążenie masy upadłości związanymi z tym kosztami. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.”;

34) w art. 316 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. O sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego obwieszcza się.”;

35) w art. 317:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis art. 23^1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne o nabyciu przedsiębiorstwa upadłego, nabywca przedsiębiorstwa wstępuje z mocy prawa w miejsce upadłego lub syndyka do postępowań cywilnych, administracyjnych,

sądowo-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przedsiębiorstwa lub jego składników, bez zezwolenia strony przeciwnej.”;

36) w art. 320 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy sprzedaży nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz statku morskiego wpisanego do rejestru okrętowego przepisy art. 317 ust. 3 i art. 319 stosuje się odpowiednio.”;

37) w art. 330a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis art. 317 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

38) w art. 334 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis art. 317 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

39) po art. 342 dodaje się art. 342a w brzmieniu:

„Art. 342a. 1. Jeżeli upadły jest osobą fizyczną i w skład masy upadłości wchodzi lokal mieszkalny albo dom jednorodzinny, w którym zamieszkuje upadły, a konieczne jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu, z sumy uzyskanej z jego sprzedaży wydziela się upadłemu kwotę odpowiadającą przeciętnemu czynszowi najmu lokalu mieszkalnego w tej samej lub sąsiedniej miejscowości za okres od dwunastu do dwudziestu czterech miesięcy.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1, na wniosek upadłego, określa sędzia-komisarz, biorąc pod uwagę potrzeby mieszkaniowe upadłego, w tym liczbę osób pozostających na jego utrzymaniu, zdolności zarobkowe upadłego, sumę uzyskaną ze sprzedaży lokalu mieszkalnego albo domu jednorodzinnego oraz opinię syndyka. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.

3. Jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają, a opuszczony przez upadłego lokal mieszkalny albo dom jednorodzinny nie został jeszcze zbyty, sędzia-komisarz może przyznać upadłemu zaliczkę na poczet kwoty, o której mowa w ust. 1.”;

40) w art. 361:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili swoje wierzytelności, żądają umorzenia postępowania, a upadły wyraził na to zgodę.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli w toku postępowania doszło do sprzedaży rzeczy lub praw, wymagającej sporządzenia oddzielnego planu podziału, o którym mowa w art. 348 ust. 1, umorzenie postępowania nie może nastąpić wcześniej niż po wykonaniu planu podziału sum uzyskanych ze sprzedaży tych rzeczy lub praw.”;

41) w art. 369:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W terminie, o którym mowa w ust. 1, upadły będący osobą fizyczną może również złożyć wniosek o umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeśli osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że jest on trwale niezdolny do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli. Przepis art. 370f ust. 2 stosuje się.

1b. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 1a, rozpoznaje się na rozprawie. O terminie rozprawy zawiadamia się wierzycieli przez obwieszczenie.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli wynikająca z osobistej sytuacji upadłego nie ma charakteru trwałego, sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli pod warunkiem, że w terminie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku o ustalenie planu spłaty wierzycieli, na skutek którego sąd, uznając, że ustała niezdolność upadłego do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli, uchyli postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustali plan spłaty wierzycieli. Przepis art. 370f ust. 2 stosuje się.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2h w brzmieniu:

„2a. Na wniosek upadłego lub wierzyciela, o którym mowa w ust. 2, sąd może uchylić postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań

upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustalić plan spłaty wierzycieli również po upływie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

2b. W okresie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły nie może dokonywać czynności prawnych, dotyczących jego majątku, które mogłyby pogorszyć jego sytuację majątkową.

2c. W szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd, na wniosek upadłego, może wyrazić zgodę na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w ust. 2b, albo zatwierdzić jej dokonanie.

2d. W okresie, o którym mowa w ust. 2b, upadły jest obowiązany składać sądowi corocznie, do końca kwietnia, sprawozdanie ze swojej sytuacji majątkowej i zawodowej za poprzedni rok kalendarzowy, w którym wykazuje osiągnięte przychody oraz nabyte składniki majątkowe o wartości przekraczającej przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ostatni kwartał okresu sprawozdawczego, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, jak również swoje możliwości zarobkowe, wydatki potrzebne na swoje utrzymanie i osób pozostających na jego utrzymaniu, w tym potrzeby mieszkaniowe. Do sprawozdania upadły dołącza kopię złożonego rocznego zeznania podatkowego.

2e. W okresie, o którym mowa w ust. 2b, przepis art. 370c ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2f. Sąd uchyla postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, gdy w okresie, o którym mowa w ust. 2b, upadły:

1) nie złożył w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2d,
2) w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2d, podał nieprawdziwe informacje, w szczególności zataił osiągnięte przychody lub nabyte składniki majątkowe,

3) dokonał czynności prawnej, o której mowa w ust. 2b, bez uzyskania zgody sądu albo czynność ta nie została przez sąd zatwierdzona,

4) ukrywał majątek lub czynność prawna upadłego została prawomocnie uznana za dokonaną z pokrzywdzeniem wierzycieli

– chyba że uchybienie obowiązkom jest nieznaczne lub zaniechanie uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.

2g. W razie uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli zobowiązania upadłego nie podlegają umorzeniu.

2h. Jeżeli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 2, zobowiązania upadłego, o których mowa w ust. 1, ulegają umorzeniu z upływem pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. Na wniosek upadłego lub wierzyciela sąd wydaje postanowienie stwierdzające umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. W postanowieniu sąd wskazuje datę umorzenia zobowiązań.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd oddala wniosek, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jeżeli:

1) upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień w sposób celowy, w szczególności przez trwonienie części składowych majątku oraz celowe nieregulowanie wymagalnych zobowiązań,

2) w okresie dziesięciu lat przed dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w stosunku do upadłego prowadzono postępowanie upadłościowe, w którym umorzono całość lub część jego zobowiązań

– chyba że uwzględnienie wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.”;

42) art. 370a otrzymuje brzmienie:

„Art. 370a. 1. W postanowieniu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli sąd ustala, czy upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie

zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, oraz określa, w jakim zakresie i czasie, nie dłuższym niż trzydzieści sześć miesięcy, upadły jest obowiązany spłacać zobowiązania uznane na liście wierzytelności a niewykonane w toku postępowania upadłościowego na podstawie planów podziału oraz jaka część zobowiązań upadłego powstałych przed dniem ogłoszenia upadłości zostanie umorzona po wykonaniu planu spłaty wierzycieli.

2. W przypadku ustalenia, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, plan spłaty wierzycieli nie może być ustalony na okres krótszy niż trzydzieści sześć miesięcy ani dłuższy niż osiemdziesiąt cztery miesiące.

3. W przypadku, gdy w drodze wykonania planów podziału oraz planu spłaty wierzycieli dłużnik spłaci co najmniej 70% zobowiązań uznanych na liście wierzytelności, plan spłaty wierzycieli nie może zostać ustalony na okres dłuższy niż rok.

4. W przypadku, gdy w drodze wykonania planów podziału oraz planu spłaty wierzycieli dłużnik spłaci co najmniej 50% zobowiązań uznanych na liście wierzytelności, plan spłaty wierzycieli nie może zostać ustalony na okres dłuższy niż dwa lata.

5. Do okresów spłaty, o których mowa w ust. 2–4, zalicza się okres od upływu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości do dnia zakończenia postępowania upadłościowego.

6. Osoba, która pełniła w postępowaniu upadłościowym funkcję syndyka, na żądanie sądu składa, w terminie czternastu dni, opis przyczyn powstania stanu niewypłacalności upadłego.

7. Koszty postępowania upadłościowego oraz inne zobowiązania masy upadłości niezaspokojone w toku postępowania upadłościowego uwzględnia się w planie spłaty wierzycieli w pełnej wysokości, chyba że możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe nie pozwalają na ich zaspokojenie w pełnej wysokości.

8. Sąd nie jest związany stanowiskiem upadłego oraz wierzycieli co do treści planu spłaty wierzycieli. Ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe, wysokość niezaspokojonych wierzytelności oraz stopień zaspokojenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym.

9. Do planu spłaty wierzycieli stosuje się odpowiednio przepisy art. 336 i art. 340–346.

10. Postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie.

11. Ustalenie planu spłaty wierzycieli nie narusza praw wierzyciela wobec poręczyciela upadłego oraz współdłużnika upadłego ani praw wynikających z hipoteki, zastawu, zastawu rejestrowego, zastawu skarbowego oraz hipoteki morskiej, jeżeli były one ustanowione na mieniu osoby trzeciej. Ustalenie planu spłaty wierzycieli i umorzenie zobowiązań upadłego jest skuteczne również w stosunkach między upadłym, a poręczycielem, gwarantem i współdłużnikiem upadłego.”;

43) w art. 370b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje skarga kasacyjna.”;

44) w art. 370c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie wykonywania planu spłaty wierzycieli niedopuszczalne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego dotyczącego wierzytelności wynikających z zobowiązań upadłego, o których mowa w art. 369 ust. 1, z

wyjątkiem wierzytelności wynikających z zobowiązań, o których mowa w art. 370f ust. 2.”;

45) w art. 370d po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli brak możliwości wywiązania się z obowiązków określonych w planie spłaty wierzycieli ma charakter trwały i wynika z okoliczności niezależnych od upadłego, sąd na wniosek upadłego, po wysłuchaniu wierzycieli, może uchylić plan spłaty wierzycieli i umorzyć niewykonane zobowiązania upadłego, o których mowa w art. 369 ust. 1. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie, a od postanowienia sądu drugiej instancji – skarga kasacyjna.”;

46) po art. 370e dodaje się art. 370ea w brzmieniu:

„Art. 370ea. W sprawach, o których mowa w art. 370d i art. 370e, sąd orzeka na rozprawie. O terminie rozprawy zawiadamia się wierzycieli przez obwieszczenie.”;

47) w art. 370f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po wykonaniu przez upadłego obowiązków określonych w planie spłaty wierzycieli sąd wydaje postanowienie o stwierdzeniu wykonania planu spłaty i umorzeniu zobowiązań upadłego, o których mowa w art. 369 ust. 1, niewykonanych w wyniku wykonania planu spłaty wierzycieli.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po wydaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, niedopuszczalne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego dotyczącego wierzytelności wynikających z zobowiązań upadłego, o których mowa w art. 369 ust. 1, z wyjątkiem wierzytelności wynikających z zobowiązań, o których mowa w ust. 2.”;

48) w art. 376 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 373 i art. 374, wszczyna się wyłącznie na wniosek wierzyciela, tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka, prokuratora, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Komisji Nadzoru Finansowego. Wygaśnięcie w toku postępowania funkcji tymczasowego nadzorcy, zarządcy przymusowego lub syndyka oraz zaspokojenie

wierzytelności wierzyciela będącego wnioskodawcą nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania wszczętego na jego wniosek. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym. Przepisy art. 12a, art. 29–30 i art. 34 stosuje się odpowiednio.”;

49) art. 377 otrzymuje brzmienie:

„Art. 377. 1. Nie orzeka się zakazu, o którym mowa w art. 373, z przyczyn wskazanych w art. 373 ust. 1 pkt 1 lub 1a i art. 374 ust. 1, jeżeli postępowanie w tej sprawie nie zostało wszczęte w terminie roku od dnia ogłoszenia upadłości albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13, a gdy wniosek o ogłoszenie upadłości nie był złożony, w terminie trzech lat od dnia ustania stanu niewypłacalności albo wygaśnięcia obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez daną osobę.

2. Nie orzeka się zakazu, o którym mowa w art. 373, z przyczyn wskazanych w art. 373 ust. 1 pkt 2–4, jeżeli postępowanie w tej sprawie nie zostało wszczęte w terminie roku od dnia zakończenia lub umorzenia postępowania upadłościowego.”;

50) art. 425g otrzymuje brzmienie:

„Art. 425g. Jeżeli nieruchomość, na której prowadzone jest przedsięwzięcie deweloperskie, obciążona jest hipoteką, której przysługuje pierwszeństwo przed roszczeniami chociażby jednego nabywcy, a wierzyciel zabezpieczony hipoteką wyraził zgodę na bezobciążeniowe wyodrębnienie lokalu mieszkalnego, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 17 ustawy o ochronie nabywcy, zgodnie z art. 76 ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2018 r. poz. 1916 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 730), albo zobowiązał się do wydania takiej zgody, zgoda taka albo zobowiązanie do jej wydania pozostaje w mocy na warunkach w niej określonych, przy czym warunek wykonania zobowiązania nabywcy względem upadłego uznaje się za spełniony w przypadku wykonania zobowiązania do rąk syndyka lub zarządcy ustanowionego we wcześniejszym postępowaniu sanacyjnym.”;

51) art. 425i otrzymuje brzmienie:

„Art. 425i. Sumy uzyskane z likwidacji nieruchomości, na której prowadzone jest przedsięwzięcie deweloperskie, podlegają podziałowi na

zasadach ogólnych, z tym że w przypadku wyrażenia przez wierzyciela zabezpieczonego hipoteką zgody na bezobciążeniowe wyodrębnienie lokalu mieszkalnego, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 17 ustawy o ochronie nabywcy, zgodnie z art. 76 ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, albo zobowiązania się przez niego do wydania takiej zgody uznaje się, że roszczeniu nabywcy lokalu, którego ta zgoda albo zobowiązanie do jej wydania dotyczy, przysługuje pierwszeństwo przed hipoteką w zakresie, w jakim dokonał wpłat na poczet umowy.”;

52) po art. 434 dodaje się art. 434a w brzmieniu:

„Art. 434a. Jeżeli wierzytelność banku zabezpieczona jest hipoteką na nieruchomości, na której prowadzone jest przedsięwzięcie deweloperskie, a bank wyraził zgodę na bezobciążeniowe wyodrębnienie lokalu mieszkalnego, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 17 ustawy o ochronie nabywcy, zgodnie z art. 76 ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, albo zobowiązał się do wydania takiej zgody, zgoda taka albo zobowiązanie do jej wydania pozostaje w mocy na warunkach w niej określonych. Przepis art. 425c pkt 2 stosuje się odpowiednio.”;

53) w art. 457 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do wezwania do zgłaszania wierzytelności, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 176 ust. 1 i 1a stosuje się odpowiednio.”;

54) w art. 491^1 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–5 w brzmieniu:

„2. W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd może postanowić, że postępowanie upadłościowe wobec osób, o których mowa w ust. 1, będzie prowadzone zgodnie z przepisami części pierwszej, jeżeli jest to uzasadnione znacznym rozmiarem majątku dłużnika, znaczną liczbą wierzycieli lub innymi uzasadnionymi przewidywaniami co do zwiększonego stopnia skomplikowania postępowania.

3. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 491^7, art. 491^8 i art. 491^{10}.

4. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 2, przepisy art. 13, art. 22a, art. 32 ust. 5 oraz art. 36–40 i art. 43 stosuje się odpowiednio jedynie wówczas, gdy wniosek o ogłoszenie upadłości złożył wyłącznie wierzyciel.

5. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 2, przepis art. 361 stosuje się odpowiednio jedynie wówczas, gdy upadłość została ogłoszona wyłącznie na skutek uwzględnienia wniosku wierzyciela. Jeżeli upadłość nie została ogłoszona wyłącznie na skutek uwzględnienia wniosku wierzyciela sąd stwierdza zakończenie postępowania upadłościowego również w przypadku braku masy upadłości lub gdy po całkowitym zlikwidowaniu masy upadłości z uwagi na brak funduszów masy upadłości, które mogłyby podlegać podziałowi, nie został sporządzony ostateczny plan podziału.”;

55) w art. 491^2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym tytule przepisy o postępowaniu upadłościowym stosuje się odpowiednio, z tym że przepisów art. 21, art. 25, art. 145, art. 151–155, art. 163, art. 164, art. 168 ust. 1–3 i 5, art. 176 ust. 2, art. 244, art. 245, art. 253–264, art. 307 ust. 1, art. 337–339, art. 343 ust. 1a, art. 346 ust. 2 i art. 347–356 oraz art. 358–366 nie stosuje się. Przepisy art. 13, art. 22a, art. 32 ust. 5, art. 36–40 i art. 43 stosuje się odpowiednio jedynie wówczas, gdy wniosek o ogłoszenie upadłości złożył wyłącznie wierzyciel. Przepis art. 361 stosuje się odpowiednio jedynie wówczas, gdy upadłość została ogłoszona wyłącznie na skutek uwzględnienia wniosku wierzyciela.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W postępowaniu o ogłoszenie upadłości uczestnik postępowania może złożyć wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży składników majątku o znacznej wartości. Przepisy art. 56a–56h stosuje się odpowiednio.”,

c) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, adres oraz numer PESEL dłużnika, a jeśli dłużnik nie posiada numeru PESEL – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) NIP dłużnika, jeżeli dłużnik miał taki numer w ciągu ostatnich dziesięciu lat przed dniem złożenia wniosku;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) informację o osiągniętych przychodach oraz o kosztach poniesionych na swoje utrzymanie oraz osób pozostających na utrzymaniu dłużnika, w ostatnich sześciu miesiącach przed dniem złożenia wniosku;”,

– dodaje się pkt 9–11 w brzmieniu:

„9) informację o czynnościach prawnych dokonanych przez dłużnika w ostatnich dwunastu miesiącach przed dniem złożenia wniosku, których przedmiotem były nieruchomości, akcje lub udziały w spółkach;

10) informację o czynnościach prawnych dokonanych przez dłużnika w ostatnich dwunastu miesiącach przed dniem złożenia wniosku, których przedmiotem były ruchomości, wierzytelności lub inne prawa, których wartość przekracza 10 000 zł;

11) oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza wierzyciel, przepisów ust. 4 pkt 2 i 4–11 nie stosuje się. Przed wydaniem orzeczenia w przedmiocie ogłoszenia upadłości sąd może zobowiązać dłużnika do przedstawienia informacji, o których mowa w ust. 4, w terminie dwóch tygodni.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. Wartość, o której mowa w ust. 4 pkt 10, ustala się dla wszystkich czynności dotyczących tego samego prawa lub wierzytelności, dokonanych przez dłużnika w ostatnich dwunastu miesiącach przed dniem złożenia wniosku.

5b. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 11, nie jest zgodne z prawdą, dłużnik ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną na skutek podania nieprawdziwych danych we wniosku o ogłoszenie upadłości.

5c. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 4 pkt 1, rozumie się w szczególności numer paszportu i oznaczenie państwa wystawiającego paszport albo numer karty

pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, albo numer w zagranicznym rejestrze, albo zagraniczny numer identyfikacji lub identyfikacji podatkowej.”;

56) uchyla się art. 491^4;

57) w art. 491^5:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymienia imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, adres oraz numer PESEL dłużnika (upadłego), a jeżeli upadły nie posiada numeru PESEL – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wymienia NIP, jeżeli upadły miał taki numer w ciągu ostatnich dziesięciu lat przed dniem złożenia wniosku;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi, na wskazany adres, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wyznacza syndyka;”,

– dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) określa, czy postępowanie upadłościowe będzie prowadzone w trybie określonym w art. 491^1 ust. 1 czy 2;

7) jeżeli postępowanie upadłościowe będzie prowadzone w trybie określonym w art. 491^1 ust. 2, w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd określa również, czy funkcje sędziego-komisarza oraz zastępcy sędziego-komisarza będzie pełnił sędzia czy referendarz sądowy.”,

c) dodaje się ust. 2–4 w brzmieniu:

„2. O prowadzeniu postępowania upadłościowego w trybie określonym w art. 491^1 ust. 2 sąd może postanowić również po ogłoszeniu upadłości.

3. Jeżeli postępowanie jest prowadzone w trybie określonym w art. 491^{1} ust. 1, a do wykonania określonej czynności właściwy jest sędzia-komisarz, to czynność tę wykonuje jako sędzia-komisarz wyznaczony sędzia, do którego przepisy o czynnościach sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.

4. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się dane, o których mowa w art. 491^{2} ust. 5c.”;

58) po art. 491^{6} dodaje się art. 491^{6a} w brzmieniu:

„Art. 491^{6a}. 1. W zawiadomieniu skierowanym do wierzycieli syndyk poucza ich o treści art. 54a, art. 235–237, art. 239–241, art. 491^{12a}, art. 491^{14} ust. 5, 6 i 8, art. 491^{14a} i art. 491^{16}, wskazuje sąd, do którego można zaskarżyć postanowienie o ogłoszeniu upadłości zgodnie z art. 54a ust. 1, imię i nazwisko albo nazwę syndyka oraz adres, na który należy dokonać zgłoszenia wierzytelności, termin, w którym należy dokonać zgłoszenia wierzytelności, albo sposób obliczenia tego terminu oraz podaje numer rachunku, na który należy wpłacić zryczałtowane koszty, o których mowa w art. 235 ust. 1.

2. W zawiadomieniu skierowanym do małżonka dłużnika syndyk poucza go o treści art. 124–126, art. 491^{14} ust. 5, 6 i 8, art. 491^{14a} i art. 491^{16}.”;

59) w art. 491^{7}:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednocześnie z ogłoszeniem upadłości sąd przyznaje syndykowi zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania oraz zarządza jej niezwłoczną wypłatę tymczasowo ze środków Skarbu Państwa, chyba że majątek upadłego pozwala na bieżące pokrywanie kosztów postępowania. W dalszym toku postępowania, w razie potrzeby, sąd przyznaje syndykowi zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania oraz zarządza jej niezwłoczną wypłatę tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku postępowania wszczętego wyłącznie na wniosek wierzyciela przepisów ust. 1 i 3 nie stosuje się, jeżeli dłużnik nie

sprzeciwia się umorzeniu postępowania. Przed umorzeniem postępowania sąd wysłuchuje dłużnika.”;

60) w art. 491^{10}:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Sąd umarza postępowanie, jeżeli zostanie ujawnione, że dane podane przez dłużnika we wniosku są niezgodne z prawdą lub niezupełne, chyba że niezgodność lub niezupełność nie są istotne lub przeprowadzenie postępowania jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd nie umarza postępowania, jeżeli umorzenie postepowania mogłoby skutkować pokrzywdzeniem wierzycieli.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do postępowania wszczętego na wniosek wierzyciela przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.”;

61) uchyla się art. 491^{11};

62) po art. 491^{11} dodaje się art. 491^{11a} w brzmieniu:

„Art. 491^{11a}. 1. Wyboru sposobu likwidacji masy upadłości dokonuje samodzielnie syndyk w sposób, który umożliwia zaspokojenie wierzycieli w jak największym stopniu, z uwzględnieniem kosztów likwidacji.

2. O wyborze sposobu likwidacji nieruchomości oraz wyborze sposobu likwidacji składników masy upadłości, których wartość oszacowania wskazana w spisie inwentarza przekracza pięciokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, syndyk zawiadamia wierzycieli oraz sąd. W zawiadomieniu syndyk wskazuje sposób likwidacji oraz minimalną cenę.

3. Na skutek skargi na czynności syndyka, o której mowa w art. 491^{12a}, lub z urzędu sąd, w drodze postanowienia, zakazuje syndykowi dokonania likwidacji składnika masy upadłości w wybrany przez syndyka sposób lub za wskazaną minimalną cenę, jeżeli likwidacja byłaby niezgodna z prawem albo prowadziłaby do pokrzywdzenia upadłego lub wierzycieli.

4. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 3, sąd może wstrzymać dokonanie likwidacji składnika masy upadłości. O wstrzymaniu likwidacji składnika masy upadłości sąd zawiadamia syndyka w dniu wydania postanowienia o wstrzymaniu likwidacji przy zastosowaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.

5. W przypadku braku wstrzymania lub zakazu likwidacji składnika masy upadłości likwidacja może nastąpić po upływie czternastu dni od dnia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.”;

63) po art. 491^{12} dodaje się art. 491^{12a} w brzmieniu:

„Art. 491^{12a}. 1. Na czynności syndyka przysługuje skarga do sądu upadłościowego. Dotyczy to także zaniechania przez syndyka dokonania czynności.

2. Skargę może złożyć upadły, wierzyciel lub inna osoba, której prawo zostało przez czynności lub zaniechanie syndyka naruszone albo zagrożone.

3. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność lub czynność, której zaniechano, jak również wniosek o zmianę, uchylenie lub dokonanie czynności, wraz z uzasadnieniem.

4. Skargę wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia dokonania czynności, gdy upadły, wierzyciel lub osoba, której prawo zostało przez czynność syndyka naruszone albo zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona; w innych przypadkach – od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności upadłego, wierzyciela lub osoby, której prawo zostało przez czynność syndyka naruszone albo zagrożone, a w braku zawiadomienia – od dnia powzięcia wiadomości przez skarżącego o dokonanej czynności. Skargę na zaniechanie przez syndyka dokonania czynności wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się, że czynność miała być dokonana.

5. Skargę wnosi się do syndyka, który dokonał zaskarżonej czynności lub zaniechał jej dokonania. Syndyk w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi sporządza uzasadnienie zaskarżonej czynności, o ile nie zostało ono sporządzone wcześniej, albo przyczyn jej zaniechania i przekazuje je wraz ze skargą do właściwego sądu upadłościowego, chyba że skargę w całości

uwzględnia. O uwzględnieniu skargi syndyk zawiadamia skarżącego oraz zainteresowanych, których uwzględnienie skargi dotyczy.

6. Sąd rozpoznaje skargę w terminie siedmiu dni od dnia jej wpływu do sądu, a gdy skarga zawiera braki formalne, które podlegają uzupełnieniu – od dnia jej uzupełnienia.

7. Wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania upadłościowego ani dokonania zaskarżonej czynności, chyba że sąd wstrzyma dokonanie czynności.

8. Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie. Na postanowienie sądu o odrzuceniu skargi służy zażalenie.

9. W razie odrzucenia skargi sąd z urzędu bierze pod uwagę okoliczności wskazane w skardze i w razie potrzeby wydaje syndykowi polecenie dokonania odpowiednich czynności lub zakazuje syndykowi dokonania określonych czynności.”;

64) uchyla się art. 491^{13};

65) art. 491^{14} i art. 491^{14a} otrzymują brzmienie:

„Art. 491^{14}. 1. Po upływie terminu do zgłaszania wierzytelności i przeprowadzeniu likwidacji majątku wchodzącego w skład masy upadłości syndyk składa sądowi projekt planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informację, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491^{16} ust. 1 lub 2a.

2. W przypadku postępowania wszczętego wyłącznie na wniosek wierzyciela syndyk składa sądowi projekt planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informację, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491^{16} ust. 1 lub 2a, chyba że dłużnik na wezwanie syndyka oświadczy, że nie wnosi o sporządzenie planu spłaty wierzycieli ani o umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub o warunkowe umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. Jeżeli dłużnik na wezwanie syndyka oświadczy, że nie wnosi o sporządzenie planu spłaty wierzycieli ani o umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub o warunkowe umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia

planu spłaty wierzycieli, sąd wydaje postanowienie o zakończeniu postępowania.

3. Do projektu planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informacji, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491^{16} ust. 1 lub 2a, syndyk załącza:

1) dowody doręczenia upadłemu oraz wierzycielom projektu planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informacji, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491^{16} ust. 1 lub 2a, wraz z pouczeniem o treści ust. 4 i zobowiązaniem do złożenia stanowiska, o którym mowa w pkt 2, w terminie czternastu dni;
2) stanowiska upadłego oraz wierzycieli albo informację, że upadły lub wierzyciele nie złożyli stanowiska wraz z podaniem przyczyny jego niezłożenia.

4. Sąd ustala plan spłaty wierzycieli albo w przypadku, o którym mowa w art. 491^{16} ust. 1 lub 2a, umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowo umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli albo wydaje postanowienie, o którym mowa w art. 491^{14a} ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy, jeżeli upadły, syndyk lub wierzyciel złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. O terminie rozprawy zawiadamia się upadłego i syndyka oraz wierzyciela, który złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

5. W przypadku braku zgłoszeń wierzytelności i braku wierzytelności, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej podlegałyby z urzędu umieszczeniu na liście wierzytelności, sąd, po upływie terminu do zgłoszenia wierzytelności, wydaje postanowienie o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, chyba że w toku postępowania nie zostały zaspokojone koszty tego postępowania tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa lub inne zobowiązania masy upadłości.

6. Zgłoszenie wierzytelności złożone po złożeniu przez syndyka projektu planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informacji, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491^{16} ust. 1 lub 2a, pozostawia się bez rozpoznania.

7. Postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

8. Wydanie postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oznacza zakończenie postępowania.

Art. 491^{14a}. 1. Sąd wydaje postanowienie o odmowie ustalenia planu spłaty wierzycieli lub umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeżeli:

1) upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień w sposób celowy, w szczególności przez trwonienie części składowych majątku oraz celowe nieregulowanie wymagalnych zobowiązań,
2) w okresie dziesięciu lat przed dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w stosunku do upadłego prowadzono postępowanie upadłościowe, w którym umorzono całość lub część jego zobowiązań

– chyba że ustalenie planu spłaty wierzycieli lub umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowe umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniu zgromadzono fundusze masy upadłości, sąd wydaje postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli, w którym wymienia wierzycieli uczestniczących w planie spłaty, oraz dokonuje podziału funduszy masy upadłości między wierzycieli uczestniczących w planie spłaty. Przepisu art. 491^{21} nie stosuje się.

3. Wydanie postanowienia o odmowie ustalenia planu spłaty wierzycieli oznacza zakończenie postępowania.”;

66) w art. 491^{15}:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postanowieniu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli sąd:

1) wymienia wierzycieli uczestniczących w planie spłaty;

2) dokonuje podziału funduszy masy upadłości pomiędzy wierzycieli uczestniczących w planie spłaty, jeżeli w postępowaniu zgromadzono fundusze masy upadłości;

3) ustala, czy upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa;

4) określa, w jakim zakresie i okresie, nie dłuższym niż trzydzieści sześć miesięcy, upadły jest obowiązany spłacać zobowiązania, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej zostałyby uznane na liście wierzytelności, oraz jaka część zobowiązań upadłego powstałych przed dniem ogłoszenia upadłości zostanie umorzona po wykonaniu planu spłaty wierzycieli.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku ustalenia, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, plan spłaty wierzycieli nie może być ustalony na okres krótszy niż trzydzieści sześć miesięcy ani dłuższy niż osiemdziesiąt cztery miesiące.

1b. W przypadku gdy w drodze wykonania planu spłaty wierzycieli dłużnik spłaci co najmniej 70% zobowiązań objętych planem spłaty wierzycieli, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej zostałyby uznane na liście wierzytelności, plan spłaty wierzycieli nie może zostać ustalony na okres dłuższy niż rok.

1c. W przypadku gdy w drodze wykonania planu spłaty wierzycieli dłużnik spłaci co najmniej 50% zobowiązań objętych planem spłaty wierzycieli, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej zostałyby uznane na liście wierzytelności,

plan spłaty wierzycieli nie może zostać ustalony na okres dłuższy niż dwa lata.

1d. Do okresów spłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 4 oraz ust. 1a–1c, zalicza się okres od upływu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości do dnia ustalenia planu spłaty wierzycieli, chyba że dłużnik nie pokryłby w całości kosztów postępowania tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Do okresu spłaty nie zalicza się okresu warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.”,

c) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Koszty postępowania tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa oraz inne zobowiązania masy upadłości niezaspokojone w toku postępowania uwzględnia się w planie spłaty wierzycieli w pełnej wysokości, chyba że możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe nie pozwalają na ich zaspokojenie w pełnej wysokości. W przypadku braku zgłoszeń wierzytelności i braku wierzytelności, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej podlegałyby z urzędu umieszczeniu na liście wierzytelności, w planie spłaty wierzycieli uwzględnia się wyłącznie zobowiązania, o których mowa w zdaniu poprzednim, a w przypadku braku takich zobowiązań umarza się zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

3. Koszty postępowania tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa nieuwzględnione w planie spłaty wierzycieli albo niezaspokojone w ramach wykonania planu spłaty wierzycieli ponosi Skarb Państwa.

4. Sąd nie jest związany stanowiskiem upadłego oraz wierzycieli co do treści planu spłaty wierzycieli. Ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe, wysokość niezaspokojonych wierzytelności oraz stopień zaspokojenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym.”,

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Do planu spłaty wierzycieli oraz wykonania określonego w planie spłaty wierzycieli podziału funduszy masy upadłości stosuje się odpowiednio przepisy art. 313 ust. 2, art. 335, art. 336, art. 340–348 i art. 352–356 oraz art. 358–360.”;

67) w art. 491^{16}:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeśli osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że jest on trwale niezdolny do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniu zgromadzono fundusze masy upadłości, sąd wydaje postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli, w którym wymienia wierzycieli uczestniczących w planie spłaty, oraz dokonuje podziału funduszy masy upadłości między wierzycieli uczestniczących w planie spłaty i umarza zobowiązania upadłego bez ustalania okresu spłaty wierzycieli.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2i w brzmieniu:

„2a. Jeżeli niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli wynikająca z osobistej sytuacji upadłego nie ma charakteru trwałego, sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli pod warunkiem, że w terminie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku o ustalenie planu spłaty wierzycieli, na skutek którego sąd, uznając, że ustała niezdolność upadłego do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli, uchyli postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustali plan spłaty wierzycieli. Przepis art. 491^{21} ust. 2 stosuje się. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.

2b. Na wniosek upadłego lub wierzyciela, o którym mowa w ust. 2a, sąd może uchylić postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań

upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli i ustalić plan spłaty wierzycieli również po upływie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

2c. W okresie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli upadły nie może dokonywać czynności prawnych, dotyczących jego majątku, które mogłyby pogorszyć jego sytuację majątkową.

2d. W szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd, na wniosek upadłego, może wyrazić zgodę na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w ust. 2c, albo zatwierdzić jej dokonanie.

2e. W okresie, o którym mowa w ust. 2c, upadły jest obowiązany składać sądowi corocznie, do końca kwietnia, sprawozdanie ze swojej sytuacji majątkowej i zawodowej za poprzedni rok kalendarzowy, w którym wykazuje osiągnięte przychody oraz nabyte składniki majątkowe o wartości przekraczającej przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ostatni kwartał okresu sprawozdawczego, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, jak również swoje możliwości zarobkowe, wydatki potrzebne na swoje utrzymanie i osób pozostających na jego utrzymaniu, w tym potrzeby mieszkaniowe. Do sprawozdania upadły dołącza kopię złożonego rocznego zeznania podatkowego.

2f. W okresie, o którym mowa w ust. 2c, przepis art. 491^{15} ust. 6 stosuje się odpowiednio.

2g. Sąd uchyla postanowienie o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, gdy w okresie, o którym mowa w ust. 2c, upadły:

1) nie złożył w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2e,
2) w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2e, podał nieprawdziwe informacje, w szczególności zataił osiągnięte przychody lub nabyte składniki majątkowe,

3) dokonał czynności prawnej, o której mowa w ust. 2c, bez uzyskania zgody sądu albo czynność ta nie została przez sąd zatwierdzona,

4) ukrywał majątek lub czynność prawna upadłego została prawomocnie uznana za dokonaną z pokrzywdzeniem wierzycieli

– chyba że uchybienie obowiązkom jest nieznaczne lub zaniechanie uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.

2h. W razie uchylenia postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli zobowiązania upadłego nie podlegają umorzeniu.

2i. Jeżeli upadły ani żaden z wierzycieli nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 2a, zobowiązania upadłego ulegają umorzeniu z upływem pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. Na wniosek upadłego lub wierzyciela sąd wydaje postanowienie stwierdzające umorzenie zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. W postanowieniu sąd wskazuje datę umorzenia zobowiązań.”;

68) w art. 491^{17}:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje skarga kasacyjna.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli brak możliwości wywiązania się z obowiązków określonych w planie spłaty wierzycieli ma charakter trwały i wynika z okoliczności niezależnych od upadłego, sąd na wniosek upadłego, po wysłuchaniu wierzycieli, może uchylić plan spłaty wierzycieli i umorzyć niewykonane zobowiązania upadłego, powstałe przed ustaleniem planu spłaty wierzycieli. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie, a od postanowienia sądu drugiej instancji – skarga kasacyjna.”;

69) po art. 491^{20} dodaje się art. 491^{20a} w brzmieniu:

„Art. 491^{20a}. W sprawach, o których mowa w art. 491^{19} i art. 491^{20}, sąd orzeka na rozprawie. O terminie rozprawy zawiadamia się wierzycieli przez obwieszczenie.”;

70) po art. 491^{23} dodaje się art. 491^{24} w brzmieniu:

„Art. 491^{24}. 1. Po ogłoszeniu upadłości syndyk zakłada i prowadzi akta, w tym akta do zgłoszeń wierzytelności.

2. Akta, o których mowa w ust. 1, mogą być także prowadzone i przechowywane w postaci elektronicznej.

3. Syndyk zapewnia uczestnikom postępowania dostęp do akt w swoim biurze oraz, jeśli akta są prowadzone w postaci elektronicznej, także z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

4. Po prawomocnym zakończeniu postępowania akta sprawy prowadzone przez syndyka są przekazywane do sądu upadłościowego, który wydał postanowienie kończące postępowanie, i dołączane do akt sprawy.

5. W przypadku odwołania lub zmiany syndyka oraz wygaśnięcia funkcji syndyka, akta sprawy są przejmowane przez nowo wyznaczonego syndyka.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.”;

71) w części trzeciej dodaje się tytuł VI w brzmieniu:

„TYTUŁ VI

Postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej

Art. 491^{25}. 1. Dłużnik będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, który stał się niewypłacalny może wystąpić do sądu upadłościowego o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli.

2. Sąd może skierować dłużnika, który złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, chyba że dłużnik we wniosku o ogłoszenie upadłości złożył oświadczenie, że

nie wyraża zgody na udział w postępowaniu o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli.

3. Sąd uwzględnia wniosek dłużnika o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli albo może skierować go do tego postępowania, jeżeli możliwości zarobkowe dłużnika oraz jego sytuacja zawodowa wskazują na zdolność do pokrycia kosztów postępowania o zawarcie układu oraz możliwość zawarcia i wykonania układu z wierzycielami.

4. Wniosek o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli składa się na formularzu.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien odpowiadać warunkom formalnym, o których mowa w art. 491^2 ust. 4, oraz zawierać wstępne propozycje układowe.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku dłużnika o otwarcie postepowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, mając na uwadze zakres informacji, których umieszczenie we wniosku jest niezbędne.

Art. 491^{26}. 1. Dłużnik wraz z wnioskiem o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli uiszcza zaliczkę na wydatki postępowania w wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, pod rygorem zwrotu wniosku.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 491^{25} ust. 2, dłużnik uiszcza zaliczkę na wydatki, o której mowa w ust. 1, nadzorcy sądowemu w terminie trzydziestu dni od dnia otwarcia postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli pod rygorem umorzenia postępowania i rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości.

Art. 491^{27}. 1. Uwzględniając wniosek o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli lub kierując dłużnika do tego postępowania, sąd wydaje postanowienie o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, w którym:

1) wymienia imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, adres oraz numer PESEL dłużnika, a jeśli dłużnik nie posiada numeru PESEL – inne dane umożliwiające jego jednoznaczną identyfikację;
2) wyznacza nadzorcę sądowego.

2. Przez inne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się dane, o których mowa w art. 491^{2} ust. 5c.

Art. 491^{28}. 1. Postanowienie o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli obwieszcza się.

2. Postanowienie w przedmiocie otwarcia postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli doręcza się dłużnikowi, a postanowienie o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli doręcza się także nadzorcy sądowemu.

3. O otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli zawiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej oraz właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Art. 491^{29}. Jednocześnie z otwarciem postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli sąd przyznaje nadzorcy sądowemu zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania o zawarcie układu oraz zarządza jej niezwłoczną wypłatę z zaliczki uiszczonej przez dłużnika.

Art. 491^{30}. Nadzorca sądowy w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia postanowienia o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli:

1) sporządza w porozumieniu z dłużnikiem propozycje układowe;
2) sporządza spis wierzytelności;
3) sporządza spis wierzytelności spornych;
4) zwołuje zgromadzenie wierzycieli w celu głosowania nad układem.

Art. 491^{31}. 1. Termin zgromadzenia wierzycieli ustala nadzorca sądowy w porozumieniu z dłużnikiem.

2. Zgromadzenie wierzycieli nie może odbyć się później niż trzy miesiące od dnia otwarcia postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, a w przypadku, o którym mowa w art. 491^{25} ust. 2 – cztery miesiące od dnia otwarcia tego postępowania pod rygorem jego umorzenia.

3. Nadzorca sądowy zawiadamia wierzycieli o terminie i miejscu zgromadzenia za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe przesyłką poleconą, odpowiednio za potwierdzeniem odbioru albo za zwrotnym pokwitowaniem odbioru co najmniej dwa tygodnie przed dniem zgromadzenia. Wraz z zawiadomieniem należy doręczyć wierzycielowi propozycje układowe.

Art. 491^{32}. 1. Zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy nadzorca sądowy.

2. Z przebiegu zgromadzenia wierzycieli sporządza się protokół, który powinien zawierać treść układu oraz wymieniać wierzycieli głosujących za układem i przeciwko układowi.

3. Nadzorca sądowy przedstawia sądowi wniosek o zatwierdzenie układu albo o umorzenie postępowania w terminie dwudziestu jeden dni od dnia zgromadzenia wierzycieli.

Art. 491^{33}. 1. Układ jest zawierany na okres nieprzekraczający pięciu lat.

2. W przypadku, gdy układ obejmuje wierzytelności, o których mowa w art. 151 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, układ, w części dotyczącej tych wierzytelności, może być zawarty na okres przekraczający pięć lat.

Art. 491^{34}. Dłużnik wykonuje układ za pośrednictwem nadzorcy wykonania układu.

Art. 491^{35}. 1. Wynagrodzenie nadzorcy sądowego wynosi równowartość 15% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu i składa się z opłaty wstępnej, wynoszącej połowę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, oraz kwot wypłacanych nadzorcy sądowemu wraz z wypłatą wynikających z układu świadczeń dla wierzycieli, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 15% każdorazowej wypłaty świadczenia dla wierzycieli.

2. W przypadku gdy kwota przeznaczona dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 100 000 zł, wynagrodzenie od kwoty przewyższającej 100 000 zł wynosi równowartość 3% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli.

3. W przypadku gdy kwota przeznaczona dla wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 500 000 zł, wynagrodzenie od kwoty przewyższającej 500 000 zł wynosi równowartość 1% kwoty przeznaczonej dla wierzycieli.

4. Opłatę wstępną nadzorca sądowy pobiera po doręczeniu postanowienia o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, a pozostałą część wynagrodzenia – równocześnie z dokonaniem wypłat dla wierzycieli w wykonaniu układu zatwierdzonego przez sąd.

5. Wynagrodzenie nadzorcy sądowego nie może być niższe od opłaty wstępnej, o której mowa w ust. 1.

Art. 491^{36}. 1. Sąd umarza postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, jeżeli:

1) dłużnik nie realizuje ciążących na nim obowiązków;
2) aktualne możliwości zarobkowe dłużnika oraz jego sytuacja zawodowa nie uprawdopodobniają zdolności do pokrycia kosztów postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli oraz możliwości zawarcia i wykonania układu z wierzycielami;
3) w terminie sześciu miesięcy od dnia wydania postanowienia o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli nadzorca sądowy nie przedstawi wniosku o zatwierdzenie układu.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 491^{25} ust. 2, po prawomocnym umorzeniu postępowania sąd rozpoznaje wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości.

Art. 491^{37}. 1. Po wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 491^{27} ust. 1, nadzorca sądowy zakłada i prowadzi akta.

2. Akta, o których mowa w ust. 1, mogą być także prowadzone i przechowywane w postaci elektronicznej.

3. Nadzorca sądowy zapewnia uczestnikom postępowania dostęp do akt w swoim biurze oraz, jeśli akta są prowadzone w postaci elektronicznej, także z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

4. Po prawomocnym zakończeniu postępowania akta sprawy prowadzone przez nadzorcę sądowego są przekazywane do sądu upadłościowego, który wydał postanowienie kończące postępowanie, i dołączane do akt sprawy.

5. W przypadku odwołania lub zmiany nadzorcy sądowego oraz wygaśnięcia funkcji nadzorcy sądowego, akta sprawy są przejmowane przez nowo wyznaczonego nadzorcę sądowego.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia oraz udostępniania uczestnikom postępowania oraz służbie nadzoru Ministra Sprawiedliwości akt, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych w nich zawartych.

Art. 491^{38}. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym tytule do postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, w tym do zawarcia układu, jego skutków, zmiany oraz uchylenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne dotyczące przyspieszonego postępowania układowego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.[3)]) po art. 47^1 dodaje się art. 47^2 w brzmieniu:

„Art. 47^2. § 1. W zakresie czynności przewodniczącego zarządzenia może również wydawać asystent sędziego, z wyjątkiem zarządzenia o zwrocie pisma procesowego, w tym pozwu. W każdym przypadku przewodniczący może uchylić lub zmienić zarządzenie asystenta.

§ 2. W terminie tygodnia od dnia doręczenia stronie zarządzenia asystenta sędziego o wezwaniu do uiszczenia opłaty, z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia zastrzeżenia, strona może wnieść zastrzeżenie do zarządzenia asystenta sędziego o wezwaniu do uiszczenia opłaty. Zastrzeżenie powinno zawierać wskazanie zaskarżonego zarządzenia. Zastrzeżenie nie wymaga uzasadnienia.

§ 3. W razie wniesienia zastrzeżenia zarządzenie asystenta sędziego o wezwaniu do uiszczenia opłaty traci moc. Zastrzeżenie wniesione po upływie terminu lub niespełniające warunków formalnych pisma procesowego nie wywołuje skutków i pozostawia się je bez rozpoznania, bez wzywania do jego poprawienia lub uzupełnienia. W takim przypadku przewodniczący z urzędu bada prawidłowość zarządzenia asystenta sędziego.”.

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55 i 60.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785) art. 76a otrzymuje brzmienie:

„Art. 76a. Opłatę podstawową pobiera się od:

1) wniosku o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej;
2) wniosku osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej o otwarcie postępowanie o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli;
3) skargi na czynności syndyka.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2019 r. poz. 55, 730 i 912) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do treści ślubowania, o której mowa w ust. 1, osoba, której przyznano licencję doradcy restrukturyzacyjnego, może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg”.”;

2) w art. 20b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister Sprawiedliwości podejmuje czynności z zakresu nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w przypadku uzyskania informacji o uchybieniach w wykonywaniu czynności przez osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego, lub osobę współpracującą z osobą posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego lub gdy uzna to za konieczne dla zapewnienia prawidłowości lub poprawy jakości wykonywania czynności przez osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:
   a) w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„bezskuteczności egzekucji – oznacza to egzekucję, w wyniku której w okresie ostatnich dwóch miesięcy nie wyegzekwowano pełnej należności z tytułu zaległych i bieżących zobowiązań alimentacyjnych, albo postępowanie upadłościowe, w toku którego w okresie ostatnich dwóch miesięcy nie otrzymano pełnej należności z tytułu zaległych i bieżących

zobowiązań alimentacyjnych; za bezskuteczną egzekucję uważa się również niemożność wszczęcia lub prowadzenia egzekucji alimentów przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu przebywającemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z powodu:”,

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) organie prowadzącym postępowanie egzekucyjne – oznacza to organ, który prowadzi egzekucję, albo syndyka wyznaczonego w postępowaniu upadłościowym dłużnika;”;

2) w art. 3 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Organ właściwy dłużnika oraz organ właściwy wierzyciela informują sąd o bezczynności lub wszelkich przejawach opieszałości organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu.”;

3) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy dłużnika przekazuje organowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne informacje mające wpływ na skuteczność prowadzonej egzekucji, w szczególności zawarte w wywiadzie alimentacyjnym oraz oświadczeniu majątkowym dłużnika alimentacyjnego.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Organ właściwy dłużnika informuje organ właściwy wierzyciela oraz organ prowadzący postępowanie egzekucyjne o podjętych działaniach wobec dłużnika alimentacyjnego oraz ich efektach.”;

5) w art. 15 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oświadczenie wnioskodawcy o przekazaniu organowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne wszelkich znanych mu informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu;”;

6) w art. 27 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne przekazuje wyegzekwowane od dłużnika alimentacyjnego kwoty organowi właściwemu wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a, do wysokości wypłaconych przez ten organ świadczeń z funduszu alimentacyjnego wraz z odsetkami, zgodnie z kolejnością określoną odpowiednio w art. 28 ust. 1 i 2.”;

7) w art. 29 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zmiany w wysokości świadczeń z funduszu alimentacyjnego na skutek zmiany wysokości zasądzonych alimentów dokonuje się po wpływie tytułu wykonawczego do organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne od miesiąca, w którym nastąpiła zmiana wysokości zasądzonych alimentów.

2. W przypadku gdy osoba uprawniona otrzymała w okresie od dnia zmiany wysokości zasądzonych alimentów do dnia wpływu tytułu wykonawczego do organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne świadczenia z funduszu alimentacyjnego w wysokości wyższej niż zasądzone alimenty za ten okres, jest obowiązana do ich zwrotu bez odsetek. Przepis art. 23 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, 326 i 912) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W czasie trwania przemijającej przeszkody do wykonywania czynności przez sędziego-komisarza i jego zastępcę czynności sędziego-komisarza wykonuje jako sędzia-komisarz wyznaczony sędzia, do którego przepisy o czynnościach sędziego-komisarza stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 105 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zawiadomień wierzycieli o terminie zgromadzenia wierzycieli dokonuje nadzorca sądowy albo zarządca.

6. Przed terminem zgromadzenia wierzycieli nadzorca sądowy albo zarządca przedkłada sędziemu-komisarzowi:

1) otrzymane karty do głosowania, wraz z odpisami lub wydrukami z rejestru i pełnomocnictwami koniecznymi do wykazania uprawnienia do oddania głosu oraz informacją, czy w stosunku do wierzyciela nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 116, uszeregowane zgodnie z kolejnością przyjętą w spisie wierzytelności;

2) dowód wysłania, co najmniej na trzy tygodnie przed dniem zgromadzenia wierzycieli, zawiadomienia o zgromadzeniu wierzycieli na adres wskazany w rejestrze, do którego jest wpisany wierzyciel, o ile wierzyciel jest wpisany do rejestru, w przeciwnym przypadku na adres wierzyciela znany dłużnikowi.”;

3) w art. 233 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyznacza nadzorcę sądowego;”;

4) w art. 235:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O otwarciu postępowania zawiadamia się właściwą izbę administracji skarbowej i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, a także znane organy egzekucyjne prowadzące postępowania egzekucyjne przeciwko dłużnikowi.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zawiadomienia nadzorcy sądowego dokonuje się w dniu otwarcia postępowania przy zastosowaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”,

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Zawiadomień, o których mowa w ust. 4–7, dokonuje nadzorca sądowy w dniu otwarcia postępowania, a jeżeli jest to niemożliwe – w ciągu 3 dni, przy zastosowaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”;

5) w art. 259 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W odniesieniu do roszczeń, co do których jest niedopuszczalne wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia lub zarządzenia zabezpieczenia roszczenia, z dniem otwarcia przyspieszonego postępowania układowego bieg przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu przez czas trwania przyspieszonego postępowania układowego.”;

6) art. 264 otrzymuje brzmienie:

„Art. 264. 1. O terminie zgromadzenia wierzycieli zwołanego w celu przyjęcia układu nadzorca sądowy zawiadamia wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności, jednocześnie doręczając im propozycje układowe, informację o podziale wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności ze względu na kategorie interesów, informację o sposobie głosowania na

zgromadzeniu wierzycieli oraz pouczenie o treści przepisów art. 107–110, art. 113 i art. 115–119.

2. Do wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności spornych przepis ust. 1 stosuje się. Zawiadamiając wierzyciela umieszczonego w spisie wierzytelności spornych, nadzorca sądowy wskazuje, że sędzia-komisarz może dopuścić go do udziału w zgromadzeniu wierzycieli, jeżeli uprawdopodobni istnienie wierzytelności.”;

7) w art. 278 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 259 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 312 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W odniesieniu do roszczeń, co do których jest niedopuszczalne wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia lub zarządzenia zabezpieczenia roszczenia, z dniem otwarcia postępowania sanacyjnego bieg przedawnienia roszczenia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu przez czas trwania postępowania sanacyjnego.”;

9) art. 361 otrzymuje brzmienie:

„Art. 361. Jeżeli nieruchomość, na której jest prowadzone przedsięwzięcie deweloperskie, jest obciążona hipoteką, której przysługuje pierwszeństwo przed roszczeniami chociażby jednego nabywcy, a wierzyciel zabezpieczony hipoteką wyraził zgodę na bezobciążeniowe wyodrębnienie lokalu mieszkalnego, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego, zgodnie z art. 76 ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2018 r. poz. 1916 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 730), albo zobowiązał się do wydania takiej zgody, zgoda taka albo zobowiązanie do jej wydania pozostaje w mocy na warunkach w niej określonych, przy czym warunek wykonania zobowiązania nabywcy względem dłużnika uznaje się za spełniony w przypadku wykonania zobowiązania do rąk zarządcy.”;

10) art. 455 otrzymuje brzmienie:

„Art. 455. Do dnia utworzenia Rejestru obwieszczeń, o których mowa w ustawie, dokonuje się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. W

postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej obwieszczenia nie podlegają opłatom. Obwieszczeń może dokonywać również syndyk, nadzorca sądowy lub zarządca, składając, po ukazaniu się obwieszczenia, do akt, dowód dokonania obwieszczenia.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2019 r. poz. 55 i 912) w art. 19:

1) w pkt 36 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) uchyla się pkt 8;”;

2) pkt 51 otrzymuje brzmienie:

„51) w art. 370a ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności tych postanowień obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie.”;”;

3) pkt 53 otrzymuje brzmienie:

„53) w art. 370d dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienie sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli oraz o uchyleniu planu spłaty wierzycieli i umorzeniu niewykonanych zobowiązań, o których mowa w art. 369 ust. 1, obwieszcza się. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli oraz o uchyleniu planu spłaty wierzycieli i umorzeniu niewykonanych zobowiązań, o których mowa w art. 369 ust. 1, postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej oraz informację o prawomocności postanowienia sądu o zmianie planu spłaty wierzycieli oraz postanowienia sądu o uchyleniu planu spłaty

wierzycieli i umorzeniu niewykonanych zobowiązań obwieszcza się.”;”;

4) w pkt 57 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 373 i art. 374, wszczyna się wyłącznie na wniosek wierzyciela, tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka, prokuratora, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Komisji Nadzoru Finansowego. Wygaśnięcie w toku postępowania funkcji tymczasowego nadzorcy, zarządcy przymusowego lub syndyka oraz zaspokojenie wierzytelności wierzyciela będącego wnioskodawcą nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania wszczętego na jego wniosek. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym. Przepisy art. 12a, art. 29–30, art. 34, art. 216a–216ab, art. 219 ust. 1a–1c, art. 220 ust. 2–6, art. 221 i art. 228 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 220 ust. 7 stosuje się odpowiednio.”;”;

5) w pkt 60 uchyla się lit. c i d;

6) uchyla się pkt 61;

7) pkt 62 otrzymuje brzmienie:

„62) w art. 491^{14} ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli obwieszcza się. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności tych postanowień obwieszcza się.”;”.

Art. 8. Przepisy o skutkach wszczęcia postępowania co do osoby, majątku i zobowiązań upadłego stosuje się również do zdarzeń prawnych, które miały miejsce przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 315, art. 317, art. 320, art. 330a i art. 334 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wpłynął wniosek o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego albo wniosek o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 33, 35–38, art. 2, art. 5 oraz art. 9 ust. 1, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
2) art. 4 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
3) art. 1 pkt 4 i 34 oraz art. 7, które wchodzą w życie z dniem 1 grudnia 2020 r.